

HA
TORNAT
LA DIVISIO
BLAVA...

CANIGÓ

DIVIDIDA...
I PLENA
DE BLAUS!

Bulletin d'Information de la "Société Française des Amis de la Catalogne"
25, rue Roquelaine - Tél. 229.83
TOLOSA DE LANGEDEOC

L'ESPANYA FRANQUISTA EXCLOSA de la societat internacional

EDITORIAL

ANTIFRANQUISTES PER ESSENCIA

QUAN la fatalitat de la guerra portà els enemics de les nostres llibertats a Catalunya, aquests, per bé que n'hi hagueren de catalans entre ells, decidiren que el primer que calia proscriure era la nostra llengua i aquest fet, que només es produïa en un altre país peninsular, dona a la nostra guerra un caràcter especialíssim i massa negàgit i li treu pel que fa a Catalunya i Basconia el de guerra civil per convertir-la, per confessió implícita de l'adversari, en guerra exterior.

I no anem ara a escatir ni ponderar la importància de la participació italo-alemanya en la guerra d'Espanya perquè en totes les guerres civils hi ha hagut més o menys voluntaris (voluntaris més o menys) sino el fet en ell mateix de la guerra perduda pels uns i, per tant, guanyada pels altres.

Que ha passat, en efecte, a Espanya? Abans de la guerra hi havia una República i, dintre d'aquesta una Catalunya autònoma.

L'idioma oficial era a Espanya, el castellà i a Catalunya el català amb cooficialitat del castellà per a la convivència. Hi havia una cultura castellana amb literatura, poesia, prosa i teatre, en castellà, i ciències i ensenyament i premsa en castellà, i hi havia una cultura catalana, amb poesia, prosa i teatre i ciències, i ensenyament i premsa en català. Això abans de la guerra.

I després de la guerra? Després de la guerra segueix havent-hi una cultura castellana. Que ha canviat de signe, direu? però no ha pas canviat d'idioma. Pot haver canviat l'estil i el lèxic, però a Espanya sota el franquisme es parla i s'escriu en la mateixa llengua d'Azana, Fray Luis de Leon i Lugo Caballero com a Alemanya es parlava i escrivien sota el nazisme en la mateixa llengua de Goethe, Heine, Rosa Luxembourg i Taelmann.

I a Catalunya? A Catalunya no! Proscrit des del català de Jacint Verdaguer, Maragall, Guimerà i Ignasi Iglésias fins el català del darrer gasetiller i el català de l'home de dreta, de centre, de l'esquerra, del comunista i de l'anarquista; el català del capellà i el català del menja-capellans.

Els castellans, víctimes d'una guerra política, quan tornaran a Espanya no hauran de fer altra cosa que donar un cop de volant a l'esquerra; nosaltres, víctimes d'una guerra de conquesta, d'asserviment, de desnaturalització, haurém de reconstruir peça a peça el vehicle de l'expressió del nostre pensament. Ja hi treballen des de « Cultura Catalana » el nostre taller de reparacions. I hi ha encara qui, incomprensiu, s'uneix inconscientment al conquistador i ens invita barrocarment a canviar de cotxe! Que diria si li fos prohibit usar la seva pròpia llengua perquè Franco és oficialment reconegut? Què diria si, trobant-se a França i perquè no és franquista, hagueren de parlar francès o callar? I bé, el català i el basc son les dues soles llengües antifranquistes per sé existents en el món. Exigirem, per això, que tots els antifranquistes en parlin al menys una? No, però demanarem que tots els antifranquistes les respectin totes dues. Els antifranquistes veritables, entenem-nos.

PI I SUNYER ENCARREGAT DE FORMAR UN GOVERN D'UNITAT CATALANA

En tornar a París, després del Congrés celebrat a Tolosa per l'E. R. C., el president Irla tingué una llarga entrevista amb l'ex-ministre i ex-conseller català el nostre il·lustrat amic senyor Carles Pi i Sunyer. Després d'aquesta entrevista es comunicà oficialment a la premsa que el President Irla havia encarregat a Carles Pi i Sunyer la formació d'un govern d'unitat catalana i que el senyor Pi i Sunyer havia acceptat l'encarrec presidencial. El senyor Pi i Sunyer celebrà immediatament diverses consultes amb els representants de partits i

organitzacions catalanes i s'ertí cap a Londres d'on és esperat imminentment. Sembla probable que a la seva tornada de Londres el senyor Pi i Sunyer donarà compte al President de les seves gestions i esperem que aviat podrem anunciar a nostres lectors l'existència d'un govern d'unitat catalana. El ministre d'Affers Estrangers francès, senyor Bidault, ha anunciat que ha autoritzat l'entrada a França dels components de la Junta de Liberació fins ara residint a Mèxic i que son esperats a París en una data proxima.

FRANCO no ha comprés, encara?

Intellectuals

J. M. BELLIDO

A Catalunya, abans del 1936, no es parlava mai d'intellectuals, ningú no es vantava d'esser-ne. Hi havia hagut noucentisme, penclibistes, aeneistes (enciclopèdics i culturals), etc...; fins que va començar la guerra civil i calgué posar-se en relació amb amics estrangers que es deien intellectuals; ningú no va atribuir-se aquest adjectiu. Abans ningú no volia prendre com a denominació vèfica la possessió i l'exercici d'una facultat, intel·lectual, de que tot home gaudeix per definició, que no podia ésser una marca professional. Les professions intel·lectuals, normals en altres terres, qui si no enriqueixen llurs homes al menys els mantenen, a casa nostra eren exercides al marge, com un deport o un joc, per rendistes o per professionals d'altres activitats. I quan pel Juliol del 1937 passaren ràpidament per Barcelona uns intellectuals que ens visitaren, hom pogué creure que intel·lectual volia dir simplement escriptor. I no se'n parlà més.

Vingué Gener del 1939, amb la desfeta, la invasió de Catalunya i l'exode a través del Pirineu. L'enemic, que havia cridat abans **Muerta la inteligencia**, afusellava heimec acusats només d'esser intellectuals; en terres de França uns amics que es deien ells mateixos intellectuals acollien cordialment i generosa uns emigrants, que anomenaven igualment i que per tal motiu rebien un tracte millor que altres emigrants. A Perpinya, a Montpeller, a Tolosa, a París i a els encontorns de París, abundaren els intellectuals catalans, mes les gents que així s'autodenominaven, amb indegència per part dels compatriotes, als quals un sentiment ben català de repugnància pel que oqués semblar fruit d'un privilegi feta no mostrar-se primmirats. L'armistici i l'ocupació ocasionaren amb l'arribada dels fugitius del Nord i

de Belgica, la dissolució de les residències i sotmeteren quatre anys seguits tots els exiliats a un regim igual: res no s'innovà fins a l'alliberació. Però hom sabia ja que la condició d'intel·lectual exposava a majors riscos, i era ocasió de beneficis, doncs existia.

Que es un intel·lectual? Es un ésser humà que té intel·ligència, que viu de la intel·ligència, i que fa ús intel·ligent de la seva intel·ligència. No es aquest el significat del mot segons el Larousse, per exemple; no es prou la dedicació a ocupacions de l'esperit, com diu el diccionari esmentat, per mereixer el qualificatiu d'intel·lectual. La possessió efectiva d'intel·ligència es condició necessària per al seu ús; la rectitud i el seny ho son pel seu ús adequat. El tenir la intel·ligència com a recurs únic o principal per al propi sustent, dona caràcter professional de treballador, que deixa d'esser un amateur o un deportista que no essent ja un « home que treballa i que juga i passa a obrer de la intel·ligència amb tota la dignitat i tots els drets que frueixen a reclamar els altres obrers.

Els intellectuals, adhue portats a la dignitat de professionals d'obrer, si tenen drets, tenen deures envers la col·lectivitat, estan sotmesos a estrictes responsabilitats. El seu treball, per el mateix i per les condicions que exigeix per a ésser ben fet, es ocasió de friccions sovint refusades als altres homes. Com a contrapartida del que han rebut del propi poble per a llur formació, tenen majors obligacions. Es un lloc comú en el temps que som malparlar-ne amb motiu de la traïció dels ciutadans, la manca de fidelitat dels intel·lectuals a les obligacions patriòtiques; així es per quant la traïció dels, per mes perjudicial o per quant poden mes que els altres prevenir-n les conseqüències, es mes greu. La fidelitat i l'ideal col·

lectiu es doncs per els obligació primordial.

Aquesta obligació l'a han complerta els intellectuals catalans exiliats. Hom pot discutir si hauria estat millor que haguess restat a França un nombre major, en els primers anys de l'exili, quan els embarcaments cap a America. Molts d'ells s'han incorporat definitivament a una altra cultura, i llur catalanitat no es ja mes que un melangié emporament. Però han pogut mantenir-se entrenats no havent abandonat llur disciplina o llur art, que aquí amb les dificultats de la vida no haurien pogut continuar. No tenen ells, com els de cultura espanyola, a les ciències, les lletres i les arts, la seguretat de poder contribuir al manteniment i progrés de la seva cultura pròpia en un medi llunyà però prolongació del seu Catalunya, te a America les col·lectivitats dels emigrants i dels descendents d'altres emigrants, mes o menys nombroses i mes o menys compactes, però hi té la seva prolongació cultural, i el dia que calgui tornar a Catalunya, a reprendre la vida espiritual, la de Barcelona i dels altres nuclis urbans i de la ruralia: quants tornaran? I es ben previsible que tots hi faràn falta, com ja fan falta aquí, al veïnatge de la terra sotmesa a desnaturalització violenta, per a influir des del primer moment que s'obri la frontera sobre el clima cultural i espiritual de la futura Catalunya alliberada.

Ningú, home o classe, no té cap dret d'acusar els intel·lectuals catalans emigrants de cap mena de traïció. Son on eren en el moment de partir cap a l'exili, han fet el seu deure, i adhue es pocs que han tornat a Catalunya, vivien amb dignitat, tota pobremment, alguns empresonats. *Segueix pag. 2*

Hi han diverses causes d'unió

Units per no caure.

Units per la desconfiança

Units per la finalitat comuna

El veritable concepte de la democràcia

per J. M. LLADÓ FIGUERES

En aquests darrers temps ha circulat profundament el mot democràcia. Tothom es diu democràtic; tothom diu aspirar a un Govern democràtic. Però si ho mirem ben bé veiem que hi ha molts homes que, tot i proclamar-se democràtics, no en són gaire a no en són gens.

La cosa que menys s'assembla a una democràcia és la multitud desordenada, les bandes armades que pretenen fer la llei, la confusió de les idees, la intransigència cega i l'hostilitat entre els partits, la feblesa dels dirigents a defensar les institucions d'origen popular.

L'HISTORIA DEL COIXI CONVERSA DE CAFE

par F. COROMINES

— Recordeu aquella historieta de Bateman en el « Punch » de... no recordeu ara de quina data però era bastant abans del 1936? em deia una personeta el nom de la qual em pregà d'oblidar...

ACLARIMENT

Nota pregada: Per tal d'evitar equivocos, el Comitè de França del Partit Obrer d'Unificació Marxista fa constar que el full imprès que porta per títol « La Batalla », nom de l'antic òrgan periodístic del nostre Partit, aparegut aquests dies amb el subtítol de « Boletín de informació del Partit Obrer d'Unificació Marxista en França », no té res del Partit Obrer d'Unificació Marxista.

EL NOU COMITE DEPARTAMENTAL D'E. R. C. DE L'ALT GIRONA

En l'Assemblea celebrada el dia 17 a Tolosa, fou elegit el nou Comitè Departamental d'E. R. C. de l'Alt Girona. Heus ací la seva composició:

EL CASAL DE CATALUNYA DE NARBONNA

El Casal de Catalunya de Narbonne, recentment constituït, ha mantingut les seves sessions amb gran èxit. Aplica la gran majoria de resolucions d'aquella català en el cafè de Monacocany, del qual Valère i disposa d'una sala gràcies a una generosa donació.

ACCIO CATAL REPUBLICAN ALS CATALANS DE

D'ací a pocs dies, a l'aula de la Facultat de la Universitat de Tolosa, professional rebra M. Pau Fabra, per a conferència de Doctor a honoris causa, premi distingit que l'alta de tot el meu cap d'Estudis, a gentils i també als homes de rascara de veuen unit.

LE CLERGE PROTESTANT ET LES REFUGIES

Toutes les personnes qui s'intéressent un peu au problème espagnol seront d'accord avec le juste article que M. Domenech de Bellmont a publié dans « Canigo » du 9 juin.

Edicions Foc Nou

LLIBRE « LLUIS COMPANYS, LA SEVA VIDA, LA SEVA OBRA, LA SEVA MORT GLORIOSA », PER DOMENECH DE BELLMUNT.

La primera edició ha quedat totalment esgotada. La segona edició (a 80 francs) va també com d'esclat.

EL LLIBRE DE VERDAGUER

L'edició posterior que FOC NOU posà a la venda, amb el recull de poemes de Verdaguier, ha quedat esgotada.

PUBLICATIONS DISPONIBLES

Llibre LLUIS COMPANYS, la seva vida, la seva obra, la seva mort gloriosa, per Domenech de Bellmont, preu 80 frs.

CONSELL DIRECTIU D'E. R. DE C. A FRANÇA

Heus ací com ha quedat constituït el Consell Directiu d'E. R. C. a França després del Congrés: Manuel Companys, Joan Garcia Castellet, Josep Galceran, Joaquim Prat, Emili Vico, Joan Tauler, Sanja Vela, Melchor Bassa, Duran i Guàrdia.

EL MITING PRO-DEPORTATS D'ALEMANYA

El diumenge dia 10, se celebra al Plaça de Tolosa un gran acte pro-deportats d'Alemanya en el qual participaran part Ester del camp de Mauthausen, Delpres, director del poble Don Quixot, Rosa, alcalde de l'esmentat poble, Nieto, del camp de Buchenwald, Nogués i Bises, diputat a Cortes d'E. R. C., Federico Monteny, ex-ministre de la República, M. Pierre Stefani, en nom del Centre d'Estudis a Toulouse-Barcelone, M. Badou, alcalde de Tolosa i el senyor Berthaux, comissari de la República, que presidia. Els oradors esplearen els horrors dels camps d'exterminació d'Alemanya i demanaren a tots d'unir-se per tal d'acabar amb el règim d'Espanya, aliat dels nazis i representant a occident del feixisme hitleria.

CRONICA DE PERPINYA

El Casal de Catalunya de Perpinyà oferí el diumenge 10 de juny, un vi d'honor al Mestre Pau Casals, amb motiu d'haver estat nomenat Ciutadà d'honor de la vila de Perpinyà. Fou ofert igualment al Sr. Felix Mercader, Batlle de Perpinyà, en ocasió de nomenar-lo Soci d'honor del Casal.

INTELLECTUALS

(Continuació)

Cal comptar amb ells per a la restauració del clima cultural de Catalunya quan sigui hora. En casos de tracció, que daten tot d'abans de l'emigració, són ben coneguts, i no poden ésser norma per a jutjar els altres.

amb els altres exiliats, però no volen gendre's orientant una característica que els faci diferents, ni que sigui en aquest detall. Tal fet és a la meua manera de veure una profunda errada, que tendeix a privar-los i privar a Catalunya de la simpatia i del concurs de les classes intel·lectuals de tot el món actual.

Un altre consell us vull donar: un poble gran i poderós pot fer una política de balanç, encara que no es massa de reconstruir; un poble petit i feble — i tots els pobles són febles si no es tracta dels tres Grans entre els Cinc — risca de rebre a cada balanç.

J. M. BELLIDO.

CIA R I

Quan tornarem a casa nostra? Un escriptor genial

per DOMENEC DE BELLMUNT

Léon CLADEL

titol de Soci d'Ho... Catalunya.

deixà d'esser em... tant tots els as...

OSICIO... LA MODERN... PARIS

a les tres de la... Paris le inaigu...

questa interes... estació artística...

A DEL SENYOR... I VIRGILI... OLOSA

na, a la sala del... dels acots del...

CATALANA... BILICANA... NS DE TOLOSA

dies, el gran am... d'ou de Llebra...

est inclòs en aqu... conoposició...

COLLABORACIO OCCITANA... E RADIO-ANDORRA?

La mitat de la... França escolta...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

luitar contra la... descatalanizac...

Aquella descata... lització, culmin...

— Com hi torna... rem? Es, dir, en...

— Tot hom parla... d'unitat, tothom...

— Els que han re... manat milers, vi...

— Els que han re... manat milers, vi...

J.M. BELLIDO, Angel FERRAN, Joan SANGRES.

COLLABORACIO OCCITANA... E RADIO-ANDORRA?

La mitat de la... França escolta...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

Hem's ací la pre... gunta que brolla...

— Com hi torna... rem? Es, dir, en...

— Tot hom parla... d'unitat, tothom...

— Els que han re... manat milers, vi...

— Els que han re... manat milers, vi...

J.M. BELLIDO, Angel FERRAN, Joan SANGRES.

COLLABORACIO OCCITANA... E RADIO-ANDORRA?

La mitat de la... França escolta...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

rar-se'n, o exigir... les responsabili...

— Com hi torna... rem? Es, dir, en...

— Tot hom parla... d'unitat, tothom...

— Els que han re... manat milers, vi...

— Els que han re... manat milers, vi...

J.M. BELLIDO, Angel FERRAN, Joan SANGRES.

COLLABORACIO OCCITANA... E RADIO-ANDORRA?

La mitat de la... França escolta...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

Ens proposem de... presentar als lec...

— Com hi torna... rem? Es, dir, en...

— Tot hom parla... d'unitat, tothom...

— Els que han re... manat milers, vi...

— Els que han re... manat milers, vi...

J.M. BELLIDO, Angel FERRAN, Joan SANGRES.

COLLABORACIO OCCITANA... E RADIO-ANDORRA?

La mitat de la... França escolta...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

Nosaltres fem la... promesa de recti...

— Com hi torna... rem? Es, dir, en...

— Tot hom parla... d'unitat, tothom...

— Els que han re... manat milers, vi...

— Els que han re... manat milers, vi...

J.M. BELLIDO, Angel FERRAN, Joan SANGRES.

COLLABORACIO OCCITANA... E RADIO-ANDORRA?

La mitat de la... França escolta...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

— que la lleng... vehicularia de...

CONTES DE CANIGO

L'APAGA-LLUMS

per Miquel CENDRA

El 897 G. T. E. estava destacat... un poblet de la Correrse sense pena ni gloria...

Els nostre Capità era un fulano del morro fort, « reglamentario » i « disciplinari » fins a l'estupidesa...

Tot sovint venien al « Bureau » del Grup pagesos de la rodalia a la recerca de mà d'obra agrícola...

Si, sí, El pobre Alzina. Figureu-vos que l'Alzina era un català de la costa brava, surer d'ofici, fi i delicat...

He bé! Il a fallu y passer comme tout le monde. Seulement ça été un peu dur et très injuste que par la faute de quelques vanu-peds on a du se serrer a six billets par tête de famille...

D'abord j'ai choisi le mauvais jour. Je me suis dit: n'y va pas le premier jour comme tout le monde; ça sera bon, et puis, si l'on changait d'avis et alors tu serais en règle sans bouger...

He bé! Il a fallu y passer comme tout le monde. Seulement ça été un peu dur et très injuste que par la faute de quelques vanu-peds on a du se serrer a six billets par tête de famille...

— He dit que muts ! I d'una empenta tregué el pobre Alzina del despatx.

En sortir varem atansar-nos al nostre company per tal de saber què d'entre havia corregut...

— Oh, ou! M. l'intendant ça va, depuis l'intervention du capitaine ça va très bien.

ero ens asabentarem que l'Alzina estava malalt, malalt de debò el pobre xicot i vetèren sortir aquelle bolid amb faldilles...

He bé! Il a fallu y passer comme tout le monde. Seulement ça été un peu dur et très injuste que par la faute de quelques vanu-peds on a du se serrer a six billets par tête de famille...

D'abord j'ai choisi le mauvais jour. Je me suis dit: n'y va pas le premier jour comme tout le monde; ça sera bon, et puis, si l'on changait d'avis et alors tu serais en règle sans bouger...

Vous parlez de l'essiveuse ? Pas de ça. Le première rempée, tout au commencement, un rat y est tombé dedans et il a revé comme un mylo d'cine après avoir mangé une fortune...

Et puis, que je d's, mon argent honnêtement gagné au marché noir et à la sueur de mes pieds, et je me préparais à aller à la Poste, lorsque la maison a commencé de se remplir de gens qui se disaient pleins de reconnaissance...

Alors j'ai commencé de me fâcher : c'est, une vraie honte d'as-

Il m'estil. I en arribar al tercer mes sense tenir noticies seves, varen enviar a la patrona una comunicacio greu i severa...

I ara ve el bo. L'endemà veiem entrar a l'oficina un senyoràs elegantíssim, ben vestit ben calçat, ben peninat ben parfumat...

L'Alzina ens les donà amb un episme que ens deixà meravellats. Era un altre. Ens le'havien conviat Ens digué que en sortir del Grup després de l'escena amb et Captà...

I des d'aleshores al nostre Grup hom coneugué sempre l'Alzina per l'IX « L'apaga-llums ».

PANTALLA Barcelonina

FRANCO VOL FER ELECCIONS

Al generalíssim li ha entrat un desfici democràtic que fa riure a tothom. Ara diu que vol fer eleccions (sense disoldre la Falange I) i hom suposa que deu voler nomenar nous « Procuradores en Cortes » que li siguin més fidels encara que els que el serveixen actualment.

DON NICETO NO VOL ESSER FRANQUISTA

El caudillo va fer invitar l'expresident de la República, senyor Alcalá Zamora perquè torni a Espanya on gaudirà de tota mena de consideracions i garanties.

Don Niceto, però, ha fet contestar al caudillo que ja està bé a l'Argentina i que no pensa posar els peus a Espanya mentre hi hagi el regim actual.

HOM REPARLA DE LA MONARQUIA...

Si. Hom parla novament de la Monarquia, però ja no sabem amb quin rei ni amb quin regent. Franco va a la recerca de solucions que li permetin de sortir del carter sense sortida on es troba.

I ara que la Monarquia belga trontolla i que la italiana menaça francament ruina, se li ocorre ressusitar l'Espanya dels Borbons. Ha fet tard, ha fet tard. I de quina manera!

LA POLSAGUERA DE LA DIVISION « AZUL »

La palissa rebuda pels « herois » (per Dios i por Espanya i presenten) de la Divisio Azul a Chambery, a indignat els falangistes. Però el caudillo, l'Arresse, el Correa i la Falange han encaixat el directe a l'estomac amb una prudència exemplar que contrasta amb la galhardia i la xuèria de l'Imperi, les menacs a França, el « Gibraltar para España », etc.

etc. Ara s'han tornat molt discrets, compliants i « pacifistes ». La pedagoga que se'ls atansa els té amb un paníc que no els deixa dormir.

Els « herois » de la Divisio Azul tornats cap a Suïssa després d'aver interromput llur viatge triomfal a Madrid diuen que no posaran més llurs peus a « Chamberi » en « su via ».

ELS INCIDENTS DE BARCELONA

Els incidents als cinemes on es projecta el film documental sobre els horrors nazis dels Camps d'Exterminacio alemanys s'han intensificat. Hi han hagut tres i morts i ferits.

La setmana darrera un grup de falangistes armats fins a les dents i dirigits per elements de la Gestapo alemanya i de la Milicè francesa, manífstaren contra els Consuls britànic i Americà de la ciutat comtal, cridant « Viva Hitler », « Viva el Japon », « Mueran los aliados ».

Franco cridà el Correa a l'aparell i li digué el nom del porc menaçant-lo amb treure'l immediatament si es repetien casos com aquells.

Es clar, com queden els seus plans « democràtics » davant del mon? Quina manera de comprometre'l!

SEGUEIXEN LES DETENCIONS... I ELS AFUSELLAMENTS

La policia franquista no dona l'abast a fer detencions. Tots els elements sospitosos de republicanisme a Madrid, Valencia i Sevilla i de « separatismo » a Catalunya i Euzkadi han estat empresonats. Les presons estan plenes de gent a gom. I al Camp de la Bota segueixen sentint-se descarregues cada mati a punta de sol...

L'ECHANGE DE BILLETS

LE JOUR Q

par Angel FERRAN

coiffer comme ça des honnêtes gens et de les empêcher de vaquer à leurs affaires tandis que les gueux sans le sou peuvent circuler tranquillement! Ah! si vous en voulez des queues, que je me suis dit. Attendez, que vous en aurez. Et alors, lorsque j'ai vu une vilaine vieillisse se baisser pour cueillir nonchalamment un de mes mégots, je l'ai appelée et, sans que ma main gauche le sache, je lui ai glissé deux billets de mille l. Va, fainéante, que je me suis dit; avec ta vas avoir du boulot. Elle m'a regardé haineuse mais n'a pu que faire que de s'exécuter et elle s'est mise à la queue, comme tout le monde. Vive au moins l'Egalité!

5 POEMES D'AMOUR de Jordi de Sant Jordi

Ha entrat en premsa el llibre del trovador català del XIV segle JORDI DE SANT JORDI, que porta per títol « 5 Poemes d'amor » traduct al frances per René Nelli. El llibre comporta el text català i francès, il·lustracions de Robert Piste i un prefaç de Jean Cassou. Preu de subscripció 60 Francs. Edicio reduïda a 500 exemplars numerats. Envieu la subscripció a rue Tolosane, Hôtel du Régionalisme, Toulouse.